

per er enige om, at advokaterne har et kæmpe-mæssigt problem. Det er derfor, vi bruger lidt tid på at fokusere netop på denne gruppe, og jeg synes sådan set, at de snart skulle skynde sig selv at komme på banen, så det ikke er os andre, der i den grad skal gennemgå titusindvis af ark papir for at dokumentere, at de har et ansvar, de indtil videre ikke har villet vedkende sig.

Men jeg ser gerne frem til, at der så kommer en lidt mere positiv reaktion fra De Konservative, når vi kigger fremad og ser på, hvordan vi får rådgiverne over på samfundets side i stedet for, at de i for mange tilfælde er på skatte-snydernes side.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg har tidligere haft lejlighed til også at høre hr. Frank Aaens synspunkter på advokater, når vi i andet regi har drøftet disse ting om selskabstømning, advokatansvar og advokaters og for den sags skyld også revisorers medvirken. Jeg vil bare kraftigt advare mod, at vi skal ind i en tilstand, hvor en advokat også skal varetage dommerens interesser. Det er altså sådan i dag, at der faktisk er rejst sager, fordi advokater ikke har rådgivet til det, hr. Frank Aaen kalder ud på kanten – eller var det noget med elastikken – for advokater har lige så vel som revisorer pligt til at rådgive om den bedste løsning for klienten.

Men når det så er sagt, at det jo klart, at vi nu får en hel række sagsanlæg mod advokater og for den sags skyld også mod revisorer, og så må vi jo se, hvor ansvaret endeligt bliver placeret; men det har jeg i hvert fald tillid til at vi kan overlade til domstolene.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Undskyld jeg tager ordet så mange gange, men så var den der altså igen. Man ser med sindsro på, at andre bliver slæbt i retten, at rådgivere får sagsanlæg og måske bliver dømt til at udrede erstatning og alt muligt andet; men eget ansvar i denne sag har man ikke lyst til at kigge på.

Jeg synes bare, det skal noteres hver gang, at vi får illustreret heroppefra, at andres ansvar jo tak, eget ansvar nej tak.

Jes Lunde (SF):

Jeg kan se, at forslagsstilleren trænger til lidt støtte heroppefra, og den vil jeg da så komme med.

SF er fuldstændig enig i, at der har været udvist stor politisk passivitet på dette område. Nu er der ikke så mange af dem, som sidder i salen her, som var medlem af Folketingets Skatteudvalg, mens det her stod på. Hvis der havde været nogen, så kunne de huske, at SF stillede ganske mange spørgsmål til skatteministeren, der dengang hed Anders Fogh Rasmussen, hvor vi spurgte ham, om ikke det var urovækkende, at man kunne se, at der var et stadig stigende provenu, der forsvandt ud af kassen i form af tilbagebetaling af skatter.

Vi spurgte, og vi spurgte, og vi spurgte, og vi fik at vide hele tiden, at det var ikke noget problem, og det kunne man tage helt roligt, på trods af de advarselslamper der blinkede meget kraftigt.

Så vi er helt enige i udgangspunktet: der har været udvist en stor passivitet på dette område.

Man kan diskutere, hvilken måde man så skal reagere over for sådan noget på, og det er vi sådan set rimelig fordomsfri over for. Grunden til, at vi vælger at være positive over for beslutningsforslaget, er, at vi gerne vil sende det signal, at det i hvert fald er uacceptabelt for Folketinget, når der ikke bliver grebet ind, og det er også uacceptabelt for de partier i Folketinget, som vælger at lade stå til. Det var der så desværre et flertal for dengang; men det er uacceptabelt, at man ikke sørger for at garantere statens provenu, og at man lader den slags ulovligheder foregå.

Så vi er åbne over for en undersøgelse af forløbet, først og fremmest for at undersøge, at sådan noget gentager sig, og for at sige til regering og administration, at vi faktisk forudsætter, at man i Skatteministeriet har et beredskab på dette område, nogle, som aktivt følger med i, hvad der kan forekomme af fiduser og huller, og som aktivt sørger for så hurtigt som overhovedet muligt at reagere imod det ved at fremsætte de lovforslag i Folketinget, som skal til for at standse trafikken.

Kim Behnke (FP):

Da Folketinget langt om længe fik lejlighed til at vedtage en lov for at få standset den såkaldte selskabstømning, stemte Fremskridtspartiet selvfølgelig for det pågældende lovforslag. Vi har ingen som helst sympati for de ugeringer, der er foregået, og vi har meget svært ved i dag i bakspejlet at forstå, at det upåagtet kunne foregå i så stort et omfang.